

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτρωικῷ ἐν γένει ἐτῆσ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίγον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Πρέπει νὰ λυθῇ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

Οὐδὲν ἀπολύτως ὠρισμένον ἔχομεν νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, καθόσον ὅ,τι τις ἀναγινώσκει εἰς τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐφημερίδας εἶναι ἀπόρροια εἰκασιῶν καὶ συμπερασμάτων, ὧν ἡ πραγματοποίησις ἀδύνατος. Φαίνεται δὲ μόνον πλέον τι τοῦ βεβαίου ὅτι Ἀγγλία καὶ Αὐστρουγγαρία ἐκ συνεννοήσεως ἐπιδιώκουσιν ὠρισμένον σκοπὸν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμφέροντα αὐτῶν, καὶ σπουδαίως ἀντιπράττουσιν εἰς τὰ νῦν ἀποκαλυπτόμενα κατακτητικὰ τοῦ Πανσλαβισμού σχέδια ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ.

Ἡ Τουρκία, ἐγκαταλειφθεῖσα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νικητοῦ, εἴτε ἐξ ἀνάγκης εἴτε καὶ ἐκ τουρκοπονῆρας, ἀπεδέξατο πάντας τοὺς παρὰ τῆς Ῥωσσίας προταθέντας αὐτῇ ὅρους τῆς εἰρήνης, γινώσκουσα ὅτι οὗτοι οὐσιωδῶς προσβάλλοντες τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ ἰδίως τὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ χαλαρωθῇ μὲν μέχρι παραλύσεως ὁ ὑφιστάμενος σύνδεσμος τῆς τριπλῆς συμμαχίας, νὰ μεταστῇ δὲ τὸ πρὸς αὐτὴν μῖσος τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κοινῆς γνώμης κατὰ τῆς Ῥωσσίας, ὡς ἐπιβουλευομένης τὰ ἀγγλικά συμφέροντα. Ἡ ἐπίθεσις τοῦ λαοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τοῦ συντάκτου τῶν «Ἡμερησίων Νέων» καὶ τοῦ φιλελευθέρου Γλάδστοντος, τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων τῶν ὁποίων (Ἑλληνικῇ τῇ ἐπιδείξει) κατέθραυσαν, εἶναι μία μεγίστη ἀπόδειξις τῆς τοιαύτης μεταβολῆς τῆς κοινῆς ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμης κατὰ τῶν συνηγῶρων τῶν Σλάβων.

Ταῦτα δὲ καὶ τοὶ ὅλως μὴ ἐνδιαφέροντα ἡμῖν, δηλοῦσιν ὅμως ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Δέρβυ ὑπερίσχυσε καὶ πάλιν, καὶ ὅτι ἐτοιμὴ ὑπάρχει ὕλη πρὸς ἀνάφλεξιν μεγάλου τινὸς εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἂν ἡ Ῥωσσία δὲν μετριάσῃ τὰς ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀξιώσεις αὐτῆς καὶ δὲν περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δικαίου, σεβομένη τὰ λεγόμενα εὐρωπαϊκὰ συμφέ-

ροντα. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραφέρῃ ἡμᾶς τὸ κατὰ τῶν Σλάβων παράπονον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ διορθώμεν ὅτι ἐὰν ὑπερισχύσῃ ἡ εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς εἰρηνικὰ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀλλ' ἐνοπλος ὅπωςδῆποτε διαμαρτυρία τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, εἰς τρόπον ὥστε αὐταὶ ὑπερισχύσασαι νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τοὺς πρὸ τοῦ πολέμου ὅρους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀτυχοῦς Συνδιασκέψεως, ἐνδεχόμενον τότε ἡ Τουρκία, ἡ καταρεύσασα αὐτὴ Ὑ. Πύλη, νὰ ἐπιμείνῃ καὶ πάλιν ἐν Εὐρώπῃ, δεσπόζουσα Σλάβων καὶ Ἑλλήνων ἀνθρωπινώτερον μὲν, ἀλλ' ὅπωςδῆποτε δεσπόζουσα αὐτῶν.

Καταφαίνεται ἐκ τῶν ὑπέρων ἤδη, ὅτι ἡ κραταιὰ Αὐτοκρατορία τῆς Ῥωσσίας, καταφρονήσασα τῶν Ἑλλήνων καὶ μὴ συμπαρεδεχθεῖσα τούτους ὡς συμμάχους εἰς τὸν κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμον, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐξεγερθῇ σύμπασα ἡ ἐν Εὐρώπῃ κοινὴ γνώμη ὑπὲρ τοῦ ἀναξιοπαθεῦντος ἔθνους ἡμῶν, ὅπερ ἡ ὁμόδοξος Ῥωσσία κατέλιπεν εἰς τὴν τύχην αὐτοῦ, σπάραγμα δηλονότι τῶν ἀγρίων βασίβουζούκων καὶ Κιρκασίων, τῶν ἐκδιωχθέντων μὲν ἐκ τῶν σλαβικῶν χωρῶν, ὡς λύκων δὲ ἀγρίων ἐπιπεσόντων κατὰ τῶν ἀόπλων καὶ ἀπροστατεῦτων δούλων Ἑλλήνων.

Ἡ ἀδιακρίσις αὐτῆ μιᾶς μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς δυνάμεως, προστάτιδος τῆς Ἑλλάδος ἀναγεγραμμένης, ἐκίνησε τὴν περιέργειαν ἅπαντος τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου, ἡ δὲ συμπάθεια, ἡ εὐγενὴς αὐτῆ συνηγορία ὑπὲρ τοῦ ἐγκαταλελειμμένου Ἑλληνισμοῦ, κηρύσσεται συνάμα καὶ ὑπὲρ τῶν δυνάμεων ἐκείνων, αἵτινες εὐθαρσῶς ἀνίστανται εἰς τὰς πλεονεκτικὰς διαθέσεις τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας. Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν γείνῃ, δυσάρεστον μὲν θὰ ᾖναι διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἐὰν καὶ πάλιν ἡ Τουρκία ὑποστηριχθῇ ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐχὶ τόσῳ δυσάρεστον καὶ καταστρεπτικὸν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἐὰν ἡ Μακεδονία, ἡ Φιλιπούπολις καὶ ἡ Ἀδριανούπολις παρεχωροῦντο τοῖς Σλάβοις. Ἡ Εὐρώπῃ, ἡ χριστιανικὴ καὶ ἐξευγενισμένη Εὐρώπῃ, δὲν πρέπει μόνον νὰ ἀρκῆται εἰς ἐπιδεικτικὰς ὑπὲρ τοῦ

Ἑλληνισμοῦ ἀγορεύσεις καὶ δημοσιεύματα, ἀλλ' ἔχουσα ἐν ὄψει τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνικοτήτων, ὡς ἐφαρμόσῃ αὐτὸ ἐπὶ Σλάβων, Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, ἐκάστῳ τὴν προσήκουσαν ἀπονέμουσα θέσιν. Ἡ Τουρκικὴ δυναστεία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλέον ἐν Εὐρώπῃ, μηδὲ ὅπου ὁ πολιτισμὸς καὶ ὁ χριστιανισμὸς ἐξημερώνουσι τὰς κοινωνίας καὶ ἐμπεδοῦσι τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐνομίαν. Θὰ διαπράξῃ δὲ μέγα λάθος ἢ διπλωματία διὰ δεκάτην φοράν ἔτι, εἰάν ἐπιτρέψῃ εἰς ἔθνος βάρβαρον καὶ ἀνθρωποφάγον νὰ μένῃ ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ὅπου ἐν Ἀσίᾳ τὸ ἐμπόριον καὶ ὁ πολιτισμὸς ἐξηπλώθη, καὶ νὰ συμπαρακαλεῖται μετὰ τῶν ἰδρυτῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν διωκτῶν τῆς δουλείας καὶ τῆς σωματεμπορίας, εἰς ἀντιπρόσωπος δυνάμεως, ἧτις, ὅπως καταβάλλῃ τοὺς ἀντιπάλους τῆς, μεταχειρίζεται τοιαῦτα τέρατα ὡς ὄργανα τοῦ πολέμου, τὰ ὅποια θεωροῦσι πάντα μὴ μουσουλμάνον κτήνος, ἐπιτήδειον νὰ κορέσῃ τὰς ἀσελεγεῖς αὐτοῦ ὀρέξεις, τὴν αἰμοδιψίαν καὶ τὴν λύσσαν αὐτοῦ.

Ἐδόθη ἤδη ἡ ἀφορμὴ πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, δεόν ἄρα νὰ λυθῇ πρεπόντως καὶ συνωδᾶ τοῖς συμφέρουσιν ἀπασῶν τῶν δυνάμεων, τιθεμένης ὡς βάσεως τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων. Πᾶσα ἄλλη λύσις θὰ ἀπολήξῃ εἴτε εἰς ὀλέθριον εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, εἴτε εἰς ἐνίσχυσιν τῆς Τουρκίας, ἧτις μετὰ μικρὸν θὰ προσφέρῃ τοῖς προστάταις αὐτῆς ὡς δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς νέας σφαγᾶς τοῦ Βατὰκ καὶ τῆς Καβάρνας, ἀφοῦ ἤδη ψυχορραγοῦσα, αἰμοχαρῶς κατασφάζει τὸν δοῦλον Ἑλληνισμὸν ἐν Μηδείᾳ καὶ Ἡπειροθεσσαλίᾳ.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν Κρητῶν ἀνέβαλεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐπίσημον ἀνακήρυξιν τῆς ἐνώσεως, μέχρις οὗ τὰ τμήματα Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου προετοιμασθῶσιν εἰς τοῦτο, τεσσαράκοντα δὲ μέλη τῆς συνέλευσεως ἀπεστάλησαν εἰς τὰ τμήματα ταῦτα ὅπως προπαρασκευάσωσι τοὺς κατοίκους καὶ ἀποσύρωσι τὰς οἰκογενείας εἰς τὰ ὀρεινότερα μέρη. Ἴδού δὲ ἤδη τὰ περὶ ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ψηφίσματα :

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΩΝ ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας, ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ τῆς πατρίδος.

Ἐψόμεν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν καὶ κηρύττομεν τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

(Ἐβονται αἱ ὑπογραφαὶ

πάντων τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ καπεταναίων).

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

Ὁ λαὸς τῆς Κρήτης συνελθὼν εἰς γενικὰς κατ' ἐπαρχίας συνέλευσεις καὶ συσκεψάμενος περὶ τῶν πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος,

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Πύλης ἀπέριψεν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν, ἐπὶ δύο μῆνας, ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπίσημους καὶ σπουδαίους διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς γενικῆς τῶν Κρητῶν συνέλευσεως, ἐν δὲ τῷ μεταξύ τούτῳ διὰ πολλῶν μηχανημάτων κατεργάζετο τὴν διαίρεσιν τοῦ χριστιανικοῦ τῆς Κρήτης λαοῦ καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Ἐπειδὴ ὁ διορισμὸς τοῦ Κωσάκη Πατσᾶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ οὐ μόνον εἶναι ἀσυμβίβαστος μετὰ τὴν ἐπιτολήν τῶν Πηλεγεσουσίων καὶ συνεπάγεται νέας ἀναβολὰς καὶ περιπλοκὰς τῆς υποθέσεως τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβῶς δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Πιτρίδος, ἢ δὲ ἀνικανότης καὶ ἐπιβουλὴ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἐπέφερε τοιαύτην χαλάρωσιν τῆς τάξεως καὶ ἀπελπισίαν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ὥστε οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἡ κατάστασις αὕτη ἀναβολήν.

Ἐπειδὴ ἤδη, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων καταδείχθη, ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐγένετο ἀπλῶς πρὸς φανακισμόν καὶ ἐξκατάτησιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, καὶ

Ἐπειδὴ ὁ Κρητικὸς λαὸς ὑπ' ὄβιν ἔχων τότε παρελθόν καὶ παρὸν οὐδεμίαν δύναται πλέον νὰ ἔχῃ πεποιθῆσιν εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ προνόμια τῆς Υ. Πύλης ἅτινα οὐδέποτε εἰλικρινῶς ἐφῆρμοσε.

Διὰ ταῦτα ἀποφασίζει οὗτος καὶ ἐγκρίνει :

Α') Καταργεῖ τὴν ἐπὶ τῆς Κρήτης κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου.

Β') Ἀνακηρύττει τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Γ') Ἀναθέτει τὰς ἐλπίδας του καὶ τὴν ἀφοσίωσιν του εἰς τὰς χριστιανικὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις Ῥωσσίαν, Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Αὐστρίαν, Ἰταλίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ἀρωγὴν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀποκορώνῳ τῆ 30 Ἰανουαρίου 1878.

Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀποκορώνου.

Ἡ «Γαλ. Δημοκρατία» περὶ Ἑλλάδος.

Μακρὸν καὶ φιλελληνικώτατον ἄρθρον ἐδημοσίευσεν τῆ 25/6 φεβρουαρίου ἡ ἔφημ. «Γαλλικὴ Δημοκρατία» τῶν Παρισίων, ὄργανον τοῦ Γαμβέτα. Ὁρμωμένη ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ ἀκεραϊότης καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους κατέστησαν κενὰ λέξεις μετὰ τὸν θρίαμβον τῶν σλαβικῶν ὀπλων παροτρύνει τὴν Κύρῳπῃν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ διμιοργήσῃ μίαν καὶ ἰσχυράν Ἑλλάδα, πρὸς διάδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ὁ Ἕλλητισμὸς, λέγει ἡ «Γαλλικὴ Δημοκρατία», διακαιοῦται νὰ ἐξεγερθῇ καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ θέσιν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν αὐξάνειν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀπαιτοῦσι καὶ αὐτὰ τὰ συμφέροντα τῶν λατινικῶν δυνάμεων, ὧν ἡ Ἑλλάς εἶναι φυσικὴ σύμμαχος ἢ ἀποκατάστασις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους θὰ ὠφέλει τὰ μέγιστα τὰς δυνάμεις τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Μεσογείου. Πρέπει νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ προσγεγόμενον τῇ Ἑλλάδι ἀδίκημα κατὰ τὸ 1829· πρέπει νὰ τεθῶσι τὰ θεμέλια πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ ἔσται σχολὴ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ· δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαὸς φιλοπονώτερος, δραστηριώτερος, εὐφυέστερος τοῦ ἑλληνικοῦ· δότε αὐτῷ ἄερα καὶ ἔκτασιν, δότε εἰς τὸν ἑλληνισμὸν τὰ φυσικὰ αὐτοῦ σύνορα καὶ θὰ ἔχῃτε αὐτὸν πολῦτιμον συνεργάτην ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου τῆς νεωτέρας κοινωνίας. Ταῦτα λέγει ἡ «Γαλλικὴ Δημοκρατία» πιστῶς ἐρημ-

νεύουσα τὸ φρόνημα τοῦ μεγάλου καὶ γενναίου γαλλικοῦ ἔθνους πρὸς δὴ ἢ Ἑλλάς ταιαύτας καὶ τηλικαύτας ὀρεῖται εὐεργεσίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Πολλὴν ἐπεγείρουσι δυσπιστίαν ὡς πρὸς τὸ αὐθεντικὸν κῦρος αὐτῶν τὰ ἐσχάτως εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν μεταβιβαζόμενα τηλεγραφήματα. Τὴν δυσπιστίαν δὲ ταύτην ἐπιτείνει ἡ διὰ τῆς «Παλιγγενεσίας» δημοσιευθεῖσα εἰδήσις, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σαβίνην ἐκδιδόμενα τηλεγραφήματα πλάττονται ἐν Ἀθήναις. Δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τῶν ὀλίγων τούτων νὰ ἐπικρίνωμεν τὸν κ. Σαβίνην, ἀλλὰ μόνον ἀναφέρωμεν τὴν ἐνταῦθα ἐπικρατήσαν ἰδέαν περὶ τῆς ψευδοῦς ὑποστάσεως τῶν τοιούτων τηλεγραφημάτων. Θὰ ἦναι τῇ ἀληθείᾳ ὕβρις διὰ τὴν ἐπιστήμην, νὰ καταστῇ ὑπὸ τῶν χρωμένων αὐτῇ θεράπαινα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, ἐν ἡμέραις ἐν αἷς σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς κραδαίνων ἀπεκδέχεται νὰ μάθῃ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὴν πραγματοποιήσιν ἢ τὸ ναυάγιον τῶν πανελληνίων πόθων καὶ εὐχῶν του.

— Ἡρξάντο τὰ δημοτικὰ ἔργα καὶ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως βλέπει τις ἱκανοὺς ἐργάτας ἀσχολουμένους εἰς αὐτὰ, ὅπως πορίζονται τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Ἐὰν δὲ ἀληθεύσῃ τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα, ἦτοι ὅτι ἀπεσοβήθη πᾶς κίνδυνος εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, κλείεται προσεχῶς ἡ εἰρήνη, καὶ ἕκαστος ἐπιδίδεται εἰς τὰς ἐργασίας του. Νοεῖται δὲ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνόδου τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων δυνάμεων, ὅπερ θὰ κανονίσῃ τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολήν, θὰ ἦναι τετελεσμένον ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου. Μεγάλα τινὰ δὲν πρέπει νὰ προσδοκᾷ ἡ Ἑλλάς ἐκ τούτου τοῦ Συνεδρίου, καθόσον ἡλίου φαινότερον ἀποδεικνύεται νῦν, ὅτι ἕκαστος ἔθνος μόνον περὶ τῶν ἰδίων σκέπτεται συμφερόντων. Οὐαὶ δὲ τοῖς ἀναμένουσι νὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς εὐτυχεῖς ἄλλοι, τὰ ἴδια παρορῶντες συμφέροτα.

— Ἐκτὸς τῆς ἀπὸ 31 παρελθόντος μηνὸς ναυλοχοῦσης ἐνταῦθα αὐστριακῆς θωρηκτικῆς φρεγάτας Don Juan de Austria, περὶ τὴν θείλην τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ ὑπὸ Πόλας προσελθοῦσα ἐπίσης αὐστριακὴ θωρηκτικὴ φρεγάτα Kaiser Max, διοικουμένη ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Adolf Nolting, μὲ πλήρωμα ἀνδρῶν 393 καὶ τηλεβόλα 8. Χθὲς δὲ τὴν πρώτην κατέπλευσεν ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν καὶ ἑτέρα αὐστριακὴ θωρηκτικὴ φρεγάτα Habsburg ἀπὸ Κερκύρας προερχομένη καὶ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Carlo Lindner διευθυνομένη, μὲ τηλεβόλα 14 καὶ πλήρωμα ἀνδρῶν 558, φέρουσα τὸν ὑποναύαρχον Alfred Barrg.

Ἐσαύτως τὴν πρώτην τῆς χθὲς ἀφίχθη ἐνταῦθα ἀπὸ Μελίτην προερχόμενον τὸ ἀξιοπεριεργὸν καὶ φοβερὸν ἀγγλικὸν πυργωτὸν Devastation ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Oual. Frabbe μὲ τηλεβόλα 4 καὶ πλήρωμα 355 ἀνδρῶν, ὅπερ μὴ εἰσελθὼν ἐν τῷ λιμένι ἀλλ' ἐξώθεν αὐτοῦ ἰστάμενον ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν, ἀνεχώρησεν ἄγνωστον ποῦ διευθυνομένον.

— Χθὲς ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν ἄνω Σύρῳ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἄρτι ἀποβιώσαντος ποντήφικος Πίου Θ'. Ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Σύρου κ. Ἀλβέρτης διὰ συντόμου ὁμιλίας του ἐξέμνησε τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἐν περίπου ἔτη διοικήσαντος τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἐξόχου τούτου ἀνδρός. Κατὰ τὸ μνη-

μόσυνον τοῦτο παρῆσαν ὁ Δήμαρχος Συρίων μετὰ τῶν Δημάρχ. Παρέδρων καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, πολὺ δὲ πλῆθος λαοῦ πάσης τάξεως καὶ γένους.

— Ὁ ἐκ Λεωνιδίου συμπολίτης ἡμῶν ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΣΟΣ, εἰς τῶν εὐκαταστάτων ἐμπόρων τῆς πόλεως ἡμῶν ἀπεβίωσε τὸ παρελθὸν Σάββατον, λύπην ἀπαραμύθητον καταλιπὼν τῇ ἐαυτοῦ οἰκογενείᾳ καὶ τοῖς φίλοις καὶ συγγενέσι. Τὸ αἰφνῆδιον τοῦ θανάτου δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ διαθέσῃ τὰ κατὰ τὴν περιουσίαν του, ὅτε ἀνακριβόλως ἤθελεν ἐνθυμηθῆ τῶν φιλανθρωπικῶν τῆς πόλεως μας ἰδρυμάτων, τοῦθ' ἄπερ ἐλπίζεται ὅτι θέλει πράξῃ ἡ χάρις τοῦ μακαρίτου, τὰς εὐαγγελικὰς ἐκείνου ἀρετὰς μιμουμένη, ὅστις ἀπέσπευγε μὲν πᾶσαν ἐπιδειξίαν, φιλανθρώπως ὅμως ἐφέρετο πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ ἐγένετο ἀξιοπρεπέστατα, πολλῶν πολιτῶν παρακολουθησάντων τὸν νεκρὸν του μέχρι τοῦ τάφου, ἔνθα ἐδεήθησαν ὑπὲρ τῆς αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

— Ἡ χάρις τοῦ μακαρίτου Ν. Γιαννοῦσου ἐπὶ δύο ἡμέρας ἤδη ἐξακολουθεῖ διανεμόμεσα ἄρτους τοῖς πεινώσι συμπολίταις ἡμῶν. Ἡ φιλάνθρωπος αὕτη πράξις αὐτῆς ἀξία τῶν ἀρετῶν τοῦ αἰοδίου ἀνδρός τῆς, μέγα μνημόσυνον εἶναι διὰ τὸν κεκοιμημένον.

— Ὁ ναύσταθμος, κατὰ τὸν «Ποσειδῶνα», μετινήχθη ὅλος μετὰ τοῦ ὕλικου καὶ τῶν συνεργείων ἐκ Πόρου ἐπὶ 6 πλοίων δραστηρίως φορτωθέντων καὶ ἐκφορτωθέντων δι' ἐκτάκτου ἐργασίας ἐπὶ τῆς νήσου Σαλαμίνος. Ἀπὸ δὲ τῆς παρελθ. Παρασκευῆς ἤρξατο ἡ κατασκευὴ μεγάλου ξυλίνου παραπήγματος πρὸς τοποθέτησιν τῶν συνεργείων.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Ραζῆς προσήνεγκεν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν πέντε φορεῖα, ἡ δ' ἐν Λονδίῳ κ. Βαλλιέρη ἀπέστειλε 300 φράγκα, ὅπως ἀγορασθῶσι τοιαῦτα.

— Ἐν Ζακύνθῳ ἐπιμελεῖα ἐπιτροπῆς ἐκ κυριῶν ἐγένετο ἐν τῇ αὐτῇ λέσχῃ, ἡ «Ζακύνθος», ἀγορὰ (Bazar) ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Μέχρι τοῦδε συνήχθησαν ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων χειροτεχνημάτων 8,000 φράγ.

— Τὸ ὑπουργικὸν «Fremdendlatt» τῆς Βιέννης ἐν νεωτάτῳ ἄρθρῳ λέγει ὅτι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶναι τὸ μόνον ἐν Ἀνατολῇ ὅπερ δύναται ν' ἀντιταχθῆ τελεσφόρως κατὰ τοῦ Σλαβισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐχθροπάθεια τῆς Ἀγγλίας ὡς μόνον λόγον ἄχρι τοῦδε εἶχε διότι ἐθεωρεῖτο δυνατὴ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Τουρκίας, ἤδη ἐκλιπούσης ταύτης τῆς αἰτίας καὶ ὄντος πασιδήλου ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς Τουρκίας εἰσι μεμετρημέναι καὶ ὅτι δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ αὕτη ὑπάρχουσα μόνον ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ῥωσσίας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ ἀπειλούμεναι ὑπὸ τῆς Ῥωσσιτικῆς ἐπικρατήσεως ἔχουσι συμφέρον νὰ προστατεύσωσι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

— Ἐν τῇ ἀγγλικῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ὁ φιλέλληνας βουλευτὴς κ. Καρτράϊτ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ προτείνῃ ὅπως αἱ βουλαὶ διευθύνωσιν ἀναφορὰν πρὸς τὴν βασιλείαν τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων.

— Τὸ «Tagblatt» τῆς Βιέννης γράφει ὅτι ἐν τῇ προσεχεῖ συνδιασκέψει θὰ γίνῃ ἀπόπειρα ὅπως ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ ὁ ἑλληνισμὸς, ἀλλ' ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτῶνται ταχεῖαι καὶ σπουδαῖαι ἐπιτυχίαι τῶν ἑλληνικῶν ὄπλων.

— Λέγεται ὅτι ἐν τῷ συγκροτηθησομένῳ Συνεδρίῳ ἡ Ἰταλία θέλει ὑποστηρίξει τὴν πλήρη λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καθιερωμένου τοῦ δόγματος τῶν ἐθνικοτήτων. Λέγεται πρὸς τούτοις ὅτι ἐὰν παρακαθήσωσιν ἐν

αὐτῶ πληρεξούσιοι τῆς Ῥωμανίας καὶ Σερβίας, αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θὰ ζητήσωσιν ὅπως ἀντιπροσωπευθῆ καὶ ἡ Ἑλλάς.

— Ἡ Ῥουμανικὴ βουλὴ καὶ ἡ κυβέρνησις διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς εἰς τὴν Ῥωσσίαν παραχωρήσεως τῆς Βασαραβίας ἀναφερθεῖσαι εἰς τὰς συνθήκας, αἵτινες ὑφ' ὧν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ῥωσσίας ὑπογραφεῖσθαι, ἐγγυῶνται τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ῥουμανικοῦ ἐδάφους.

— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετροπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7/19 Φεβρουαρίου :

« Ἡ περὶ συνεδρίου πρότασις ἐγένετο ἐνταῦθα μετὰ μεγάλης προθυμίας δεκτὴ, ἀλλ' ὅμως μεγάλην ἀπαντᾶ ἀντίδρασιν ἢ ἰδέα νὰ συγκληθῆ τὸ συνέδριον ἐν Βιέννῃ ».

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας προσήνεγκεν εἰς τὸν λόρδον Βίκονσφιλδ τὸ παράσημον τῆς Περικνημίδος, τὸ χρεῦσαν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος Ἀϊλεσθουρτ· ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεποιήθη ὑπερηφάνως διάκρισιν τοσοῦτον περιζήτητον ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Πανικὸν ἐνέσπειρεν εἰς τὰ χρηματιστήρια ἢ εἰδήσις τῆς εἰσόδου τῶν Ῥωσσικῶν στρατευμάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τὰ φύλλα τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀδεσπότου ταύτης φήμης φλογερὰ κατὰ τῶν Ῥώσων ἄρθρα, προσκαλοῦντα τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῆ ἀμέσως εἰς ἐντονα μέτρα. Ὁ Νορθκότ, ἐρωτηθεὶς ἐν τῇ τεταραγμένῃ Βουλῇ, εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀγνοεῖ τὴν εἰσόδον τῶν Ῥώσων εἰς Κωνσταντινούπολιν, γινώσκει ὅμως ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 30 ἀγγλικῶν μιλίων ἀπὸ τῆς τουρκικῆς πρωτεύουσας. Οἱ Τούρκοι προσποιῶνται ἐκπληξίν· ἀλλ' ἴσως ἢ προέλασις τῶν Ῥώσων συνάδει πρὸς μυστικούς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς.

Ἡ εἰδήσις τῆς εἰσόδου τῶν Ῥώσων εἰς Κωνσταντινούπολιν διεψεύσθη ῥητῶς ἐκ Πετροπόλεως. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ φοβοῦνται πάντοτε ὅτι μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πύλης ὑπάρχει μυστικὴ συνθήκη. Τὸ νέον τουρκικὸν ὑπουργεῖον σύγκειται ἐκ Ῥωσσιζόντων πασάδων· ὁ δὲ Σερβερ-πασᾶς ὡμολόγησεν ἐν Ἀδριανουπόλει τῷ ἀνταποκριτῇ τῶν « Ἡμ. Νέων » ὅτι ἡ Πύλη, ἀπατηθεῖσα καὶ ἐγκαταλειφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, εἶναι ἠναγκασμένη νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ῥωσσίας. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἐπιτείνουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν κατὰ τῶν Ῥώσων δυσπιστίαν.

— Ἐν τῷ ἀξιολόγῳ περιοδικῷ συγγράμματι « Παρνασσός » ἀνέγνωμεν τοὺς ἐξῆς εὐφυστάτους στίχους, οὓς εὐχαρίστως καταχωρίζομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος :

Μὲ τὴ φτωχὴν κυβέρνησιν ὁ κόσμος ὅλος τάχει !

Ἐκείνη φταίει ἂν βροντᾷ ἐκείνη καὶ ἂν χιονίζῃ,

Ἐκείνη φέρνει τὴν βροχὴν ἐκείνη τὸ σινάχι,

Ἄν βῆχωμεν τὸ βῆχά μας αὐτὴ δὲν ἐμποδίζει.

— Γέμισε πέτρα τὸ ψωμί, ἀκρίβηναν τὰ νοίκια,

Τὰ πορτοκάλια εἶναι ξυνὰ καὶ κούφια τὰ φιστίκια,

Τί κάνει ἡ κυβέρνησις, γιὰ τὸ Θεὸ, τί κάνει,

Γιὰτὶ τὴν ἔχομεν λοιπὸν ἂν τὸ καιρὸ τῆς χάνῃ ;

Δὲν βλέπει τί ἀδύνατα εἶναι τ' ἄρνιά ἐφέτω !

Τί ἄθλια τὰ κάστανα ! — κοιμᾶται ὑποθέτω ;

— Ἀφῆστε τὴ νὰ κοιμηθῇ γιατί ἂν ἐξυπνήσῃ,

Καθεὶς σας περισσότερο θαρρῶ θὰ ἐκφωνήσῃ.

— Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν τὸ Δ' φυλλάδιον τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος « ΣΩΤΗΡΟΣ », οὗ τὰ περιεχόμενα εἰσὶ τὰ ἐξῆς : Αἱ θεωρίαι τοῦ Ὑλισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Α. Δ. Παππαδιαμαντοπούλου (συν. καὶ

τέλος). — Διόρθωσις ἡμαρτημένων τινῶν λέξεων, ὑπὸ Χ. Ν. Φιλαδελφείως. — Αἱ Ἀνθρωποθυσίαι, ὑπὸ Σπ. Α. Οἰκονομίδου. — Περὶ ταχυγράφων, ὑπὸ Παναρέτου Κωνσταντινίδου ἀρχιμανδρίτου. — Περὶ τῆς τῶν κορασιῶν ἀνατροφῆς, ὑπὸ Πολυτίμης Κουσκοῦρη, (τέλος). — Νεοελληνικαὶ βιβλιοθήκαι, ὑπὸ Μ. Ι. Γεδεών. — Λόγος περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς πίστεως καὶ ὡς Γνώσεως, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ν. Μ. Δαμαλά.

— Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς τὸ 31ον φυλλάδιον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ. Περιέχει δὲ τὰ ἐξῆς : 1) Τὸ ἀκρωτήριο τῆς καλῆς ἐλπίδος καὶ οἱ ἐξόριστοι κατάδικοι, ὑπὸ τοῦ κ. Ρ. 2) Ποινικῆς Δικονομίας ἄρθρ. 263 καὶ 485, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καλογεροπούλου δικηγόρου. 3) Μόρφωσις ὑπαλλήλων φυλακῶν, ὑπὸ τῆς κ. Α. Ο.

Σύντομος, διδακτικὴ ἢ παρηγορητικὴ ἀλληλογραφία

Πρὸς τὸν ἐν . . . . . ὑπόδικον . . . . .

Ἐνωθὲ τὸ βᾶρος τῆς θέσεώς σου. Καὶ ἡ γὰρ τῶν ἔχθρῶν σου δὲν θὰ λείψῃ. Τὸ σημαντικώτερον ὅμως εἶναι ἡ ἀθωότης σου. Θὰ εὖρῃ αὐτὴ οὓς δικαιοσύνης ἐν καιρῷ.

Πρὸς τὸν ἐν . . . . . κατάδικον . . . . .

Παραπονεῖσαι κατὰ τῶν συγγενῶν σου ὅτι ἤρπασαν τὴν περιουσίαν σου. Ἀλλ' ἐὰν ἡ φύσις ἠπατήθη πλάττουσα αὐτοὺς εἰς ὑπεράσπισίν σου, ἡ πολιτεία δύναται νὰ προστατεύσῃ τὴν ἀδυναμίαν σου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 4/16 Φεβρουαρίου. — Βεβαιοῦται Ῥωσσο-τουρκικὴ συμμαχία. Τῆς Ἀγγλίας διακηρυξάσης ἀπειλὴν ἀσφαλείας τοῦ στόλου (:) ἐν πεοιπτώσει εἰσόδου τῶν Ῥώσων εἰς τὴν Καλλιόπολιν, οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον στρατηγικὰς θέσεις περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 5/17. — Πιστεύεται ὅτι ὁ Δουξ Νικόλαος καὶ μέρος τοῦ Ῥωσσοῦ στρατοῦ εἰσελεύσονται εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς φίλοι τῶν Τούρκων. Διαπραγματεύσεις συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης ἤρξαντο εἰς τὴν Ἀδριανουπόλιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 5/17. — Τῶν Ῥώσων παραιτηθέντων εἰσελθεῖν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Καλλιόπολιν, ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀπεσφύθη εἰς τὸν κόλπον Μανδαμᾶ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 6/18. — Τῆς Ῥωσσίας προτεινάσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅπως συμμετάσχῃ τῆς συνδιασκέψεως καὶ ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Ἀγγλία ἀπεκρίθη, ὅτι οὐδαμῶς ἀντιτείνει ἀρκεῖ νὰ συμμετάσχῃ τῆς συνδιασκέψεως καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 6/18. — Ἡ ὄψις τῆς Εὐρώπης εἰρηνικώτερα. Ὁ πόλεμος φαίνεται περατωθεὶς. Συνενόησις Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας ἀπεκατέστη. Διαπραγματεύσεις εἰρήνης διεξαγόμεναι ἐν Ἀδριανουπόλει δραστηρίως, τάχιστα ἀποπερατοῦνται.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 7/19. — 150 Ἀλβανοὶ ἐλεηλάτισαν Τσιφλέρη Θεσσαλίας. Οἱ ἐπαναστάται κατέχοντες τὸν Πλάτανον, κατέλαβον χθὲς καὶ τὴν ὄχυράν θέσιν Κοκκώτους. Ἀπασα ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἄρμουρ ἐπανεστάτης.